

Motion till riksdagen 2011/12:Fi218

av **Margareta Cederfelt (M)**

Snedvriden myndighetskonkurrens

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om snedvriden myndighetskonkurrens.

Motivering

Svenska myndigheter tenderar att utnyttja lagen om offentlig upphandling (LOU) med motivet att de agerar enligt gällande lagstiftning och att upphandlingen är ekonomiskt lönsam för kommunen och skattebetalarna. LOU har otvetydigt medfört ett bättre företagsklimat, sänkt kostnaderna och minskat risken för korruption. Dock har det visat sig att LOU tillämpas på ett sådant sätt att små företag blir undanträngda.

Som exempel kan framhållas när Arbetsförmedlingen (AF) höll på med upphandling av "Översättartjänster" (dnr AF-2011/106972). Efter två avbrutna upphandlingar beslutade AF att dela upp totalvolymen i sex delar och lämnade öppet för möjligheten att en leverantör lämnade anbud endast på en eller ett par av dessa tjänster. Emellertid har man samtidigt infört ett krav på en årsomsättning som inte står i proportion vare sig till totalvolymen eller till volymen hos de mindre delarna i anbudet.

För att AF inte ska riskera att nya eller växande företag inkommer med anbud så ställer man krav på ekonomiska förutsättningar för anbudsgivare. För att få vara med ska anbudsgivaren lämna kreditintyg för 3 år och ha "*årsomsättning om minst fem miljoner (5.000.000) SEK relaterat till översättningstjänster för det senaste verksamhetsåret*". Genom dessa krav är småföretagen eller de som vill växa och bidra med nya idéer mer eller mindre helt uteslutna.

I reglerna för LOU finns ett krav på proportionalitet, vilket bland annat innebär att krav som ställs på anbudsgivare och eventuella framtida leverantörer ska stå i rimlig proportion till upphandlingens omfattning. Dock är det alltför många offentliga upphandlare som åsidosätter proportionalitetsprincipen.

Fel! Okänt namn på

Konsekvensen blir då att oproportionella krav försvårar för småföretagare att delta i upphandlingar och därmed går miste om möjligheten att erbjuda det offentliga Sverige sina tjänster.

Till detta kan ytterligare ett problem läggas. De översättare som har till uppgift att förse den offentliga sektorn med bestyrkta dokumentöversättningar har yrkestiteln "auktoriserad translator". De har genomgått avancerade tester vid den statliga myndigheten Kammarkollegiet, och de är vanligen enmans- eller fåmansföretagare med spetskompetens inom ett eller ett par språk. Inom biten "övriga språk" i förfrågningsunderlaget krävs att leverantören ska kunna tillhandahålla översättare till och från 25 språk, vilket ytterst få klarar av. Svenska staten har auktoriserat translatorerna för att de ska tillhandahålla kvalitetsöversättningar åt stat och kommun, men samtidigt utesluts denna yrkeskår från att delta i upphandlingarna.

Mot denna bakgrund kan det vara rimligt att se över förfrågningsunderlagens proportionalitet, så att mindre företag ges möjlighet att lämna anbud.

Stockholm den 30 september 2011

Margareta Cederfelt (M)